

Esas No.	2016/11394
Karar No.	2016/15015
Tarihi:	24.05.2016

<u>İlgili Kanun / Madde</u>
1475 S. İşK. /14

- ***İŞÇİNİN İŞVERENİN RIZASI İLE BAŞKALARININ İŞİNİ DE ÜCRET KARŞILIĞI YAPMIŞ OLMASININ HAKLI FESİH NEDENİ OLMAYACAĞI***
- ***KIDEM İHBAR TAZMİNATI***

ÖZETİ Davacı vekili, davacının, davalıya ait işyerinde çalışmaya devam ederken, ayrıca dava dışı kişilere muhasebecilik hizmeti verdiğini doğrulamakta, ancak bu durumun işverenin bilgisi ve rızası dahilinde gerçekleştiğini ileri sürmektedir. Davaya cevap dilekçesindeki anlatımlar, dosyaya sunulan vekaletnameler, tanık beyanları ve tüm dosya içeriği birlikte değerlendirildiğinde, davacının, davalı işveren bünyesinde çalışırken, dava dışı kişilere muhasebecilik hizmeti vermesinin, işverenin bilgisi ve zımni rızası dahilinde gerçekleştiği anlaşılmaktadır. Bu halde, fesih haklı sebebe dayanmadığından, davacının kıdem ve ihbar tazminatı alacaklarına hak kazandığının kabul edilmesi gerekirken, tazminat taleplerinin reddine karar verilmesi hatalıdır

DAVA : Davacı, kıdem, ihbar tazminatı ile ücret alacaklarının ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Mahkeme, isteğin reddine karar vermiştir.

Hüküm süresi içinde davacı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi ... tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı vekili, müvekkili işçinin iş sözleşmesinin haklı sebep olmadan feshedildiğini, işçilik alacaklarının ödenmediğini ileri sürerek, kıdem tazminatı, ihbar tazminatı ve aylık ücret alacaklarının hüküm altına alınmasını talep etmiştir.

Davalı vekili, davacının serbest muhasebeci olduğunu, müvekkilinin işçisi olmadığını, dava dışı bir şahsın bürosunu kullanarak iş yaptığını, müvekkili şirket işin iş yaptığı zamanlarda ücretinin ödendiğini, taraflar arasındaki ilişkinin iş sözleşmesine dayanmadığını, müvekkilinin davacıya borcu bulunmadığını ileri sürerek davanın reddini savunmuştur. Mahkemece, toplanan delillere dayanılarak, yazılı gerekçeyle davanın reddine karar verilmiştir.

Kararı, davacı vekili temyiz etmiştir.

Somut uyuşmazlıkta, mahkemece, taraflar arasındaki ilişkinin iş sözleşmesine dayandığı, davacının davalıya ait işyerinde çalışmaya devam ederken, ayrıca bağımsız olarak piyasada serbest muhasebecilik yaptığının tespit edilmesi üzerine, iş sözleşmesinin haklı olarak feshedildiği, dava konusu tazminat alacaklarına hak kazanılmadığı, ücret alacağının da bulunmadığı gerekçeleriyle, davanın reddine karar verilmiştir.

Dosya kapsamına göre, davacının davalıya ait işyerinde muhasebe müdürü olarak çalıştığı sabittir.

Sosyal Güvenlik Kurumu kayıtlarında, davacının 01.05.2005-03.03.2010 tarihleri arasında, davalı nezdinde çalışması kayıtlıdır. İşverence, 12.03.2010 tarihinde düzenlenen işten ayrılış bildirisinde, işten çıkış tarihinin 03.03.2010 olduğu kuruma bildirilmiştir. Davalı şirketin karar defterinin incelenmesinden ise, 12.03.2010 tarih ve 2010/1 sayılı kararla, davacının çalışmasının devam ederken, bağımsız olarak serbest muhasebecilik yaptığının tespiti sebebiyle iş sözleşmesinin feshedilmesine karar verildiği anlaşılmaktadır.

Davacı vekili, davacının, davalıya ait işyerinde çalışmaya devam ederken, ayrıca dava dışı kişilere muhasebecilik hizmeti verdiğini doğrulamakta, ancak bu durumun işverenin bilgisi ve rızası dahilinde gerçekleştiğini ileri sürmektedir. Davaya cevap dilekçesindeki anlatımlar, dosyaya sunulan vekaletnameler, tanık beyanları ve tüm dosya içeriği birlikte değerlendirildiğinde, davacının, davalı işveren bünyesinde çalışırken, dava dışı kişilere muhasebecilik hizmeti vermesinin, işverenin bilgisi ve zımni rızası dahilinde gerçekleştiği anlaşılmaktadır. Bu halde, fesih haklı sebebe dayanmadığından, davacının kıdem ve ihbar tazminatı alacaklarına hak kazandığının kabul edilmesi gerekirken, tazminat taleplerinin reddine karar verilmesi hatalıdır.

Aylık ücret alacağına yönelik talebin değerlendirilmesine gelince; dava dilekçesinde, 2010 yılı Ocak, Şubat ve Mart aylarına ait aylık ücret alacakları talep edilmiştir. Mahkemece, davacının 09.04.2009 tarihine kadar davalıya ait işyerinde çalıştığı gerekçesiyle, talebe konu aylara ait ücret alacağına hak kazanılmadığı kabul edilmiştir. Yukarıda da açıklandığı üzere, işveren, 12.03.2010 tarih ve 2010/1 sayılı kararıyla iş sözleşmesinin feshedilmesine karar vermiş; 12.03.2010 tarihinde düzenlediği işten ayrılış bildirisinde ise, işten çıkış tarihini 03.03.2010 şeklinde kuruma bildirmiştir. Fesih kararının geçmişe yürütülmesi mümkün olmayıp, dava dilekçesindeki 10.03.2010 tarihine kadar fiili çalışmanın devam ettiği şeklindeki taleple de bağlı kalınarak, iş ilişkisinin 10.03.2010 tarihinde sona erdiğinin esas alınması gerekirken, talebe konu aylarda fiili çalışma olmadığının kabul edilerek sonuca gidilmesi hatalı olmuştur.

Dava konusu alacakların hesaplanmasında, davacının 01.05.2005-10.03.2010 tarihleri arasında çalıştığı esas alınmalıdır.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebeplerden BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 24.05.2016 gününde oybirliğiyle karar verildi.